

Pacjenci z podejrzeniem choroby nowotworowej, czyli pakiet onkologiczny

Pacjenci, co do których istnieje podejrzenie nowotworu, mają szczególne uprawnienia w dostępie do szybkiej diagnostyki i leczenia.

Pacjenci, co do których istnieje podejrzenie nowotworu, mają szczególne uprawnienia w dostępie do szybkiej diagnostyki i leczenia.

Choroby onkologiczne charakteryzują się najczęściej dużą dynamiką zmian i szybko postępującym procesem nowotworowym. Dlatego pacjenci, co do których istnieje podejrzenie nowotworu, mają szczególne uprawnienia w dostępie do szybkiej diagnostyki i leczenia.

Zapewnia to im pakiet onkologiczny, którego szczegóły zawarte są w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie wzoru karty diagnostyki i leczenia onkologicznego.

Do onkologa nie potrzeba skierowania. Jednak diagnozowaniem nowotworu mogą się zająć lekarze innych specjalizacji.

POZ, poradnia specjalistyczna i szpital w ramach pakietu onkologicznego

POZ i poradnia specjalistyczna

Jeśli lekarz podstawowej opieki zdrowotnej na podstawie wykonanych badań uzna, że istnieje podejrzenie choroby nowotworowej i konieczne jest skierowanie pacjenta do określonego specjalisty, wydaje kartę diagnostyki i leczenia onkologicznego, tzw. DILO. Karta ta należy do pacjenta, zastępuje skierowanie i dokumentuje cały proces diagnostyki i leczenia.

Kartę DILO może wystawić także lekarz innej specjalności niż ten przyjmujący w POZ, ale tylko w przypadku podejrzenia nowotworu złośliwego (nie każdy nowotwór jest złośliwy).

Zadaniem lekarza specjalisty w ambulatoryjnej opiece specjalistycznej jest potwierdzenie lub wykluczenie nowotworu. Jeśli okaże się, że pacjent ma nowotwór, specjalista ma obowiązek skierować na diagnostykę, która określi jego lokalizację, typ oraz stadium zaawansowania.

Zasadniczo:

- 28 dni - tyle czasu ma poradnia specjalistyczna na diagnostykę wstępną, która służy potwierdzeniu lub wykluczeniu nowotworu;
- 21 dni - tyle czasu powinna zająć tzw. diagnostyka pogłębiona, dzięki której ustala się typ, stopień zaawansowania i lokalizację nowotworu.

Nie każda poradnia specjalistyczna znajduje się w sieci realizującej pakiet onkologiczny. Poradnie, które się tym zajmują, są opatrzone tablicą z zielonym logo „Szybka Terapia Onkologiczna”, a ich wykaz znajdziesz na stronie swojego oddziału wojewódzkiego NFZ.

Szpital w pakiecie onkologicznym

Nie tylko oddziały i szpitale onkologiczne mogą się zajmować leczeniem pacjenta w ramach szybkiej terapii onkologicznej. Wykaz takich placówek znajdziesz na stronie swojego oddziału wojewódzkiego NFZ.

Pakiet onkologiczny wymaga, by pacjentem chorującym na nowotwór zajęło się grono specjalistów.

O sposobie i harmonogramie leczenia decyduje konsylium, w którego skład wchodzi onkolog, radioterapeuta, chirurg i radiolog, a w którym może uczestniczyć także psycholog, pielęgniarka bądź inny pracownik medyczny. Konsylium wybiera też tzw. koordynatora, który będzie towarzyszył pacjentowi do zakończenia leczenia. Zadaniem koordynatora jest dostarczanie informacji pacjentowi, wsparcie administracyjne, a także organizacyjne.

Czas na zebranie się konsylium i rozpoczęcie leczenia nie powinien przekroczyć 2 tygodni od dnia zgłoszenia się pacjenta do szpitala.

Także pacjent, który trafi do szpitala w trybie nagłym, może być objęty opieką gwarantowaną przez pakiet onkologiczny. Po postawieniu rozpoznania – przed leczeniem operacyjnym lub po nim, może być skierowany na konsylium i podlegać dalszym etapom leczenia zgodnie z planem postępowania ustalonym przez konsylium.

Po zakończeniu leczenia koordynator przekazuje dokumentację oraz zalecenia specjalistom, który od tej pory będzie się zajmował dalej pacjentem. Jeśli ten uzna, że zdrowie pacjenta jest pod kontrolą, pacjent zostanie skierowany wraz z rekomendacjami co do opieki długofalowej po przebyciu nowotworu do lekarza POZ.